

Časně ráno

Lenka Filipová

Napsala dopis rukou roztřesenou
Sbohem, víckrát se domů nevrátím
Už nejsem dívkou, už jsem dávno ženou
A tak se, věřte, neztratím

A vaše slzy, ty mě nedoženou
Mám vlastní život, vlastní pout
Ta vede za ozvěnou
Která mě zbaví těžkých pout

Časně ráno našla máma
Bílé psaní do neznáma
Ze slov číšel chlad, odhodlání
Někdo jiný snad, cizí dlaní
Smetl štěstí jako dým
Co s tím

Tata svěsil těžkou hlavu
Jakoby šel na popravu
Dívku zvábil svět na pozlátko
Těch pár divných vět - táto, matko
Smetlo radost jako prach
Zbyl strach

Jen chvíli žila s jedním pánem
Který jí říkal: Má nejdražší...
Když jsem plul Atlantickým oceánem
Tak pro mne byla voda vším
Teď však mám radši ostřejší a s ledem
Chceš-li žít se mnou, musíš pít
Snad jinak nedovedem
Milovat, něžně pijem cit

Časně ráno byla sama
A šla dále do neznáma
V ústech trpkou chuť ze zklamání
V mysli černou suť, nikde stání
Nikde místo ani cíl, kdy byl

Časně ráno, v proudech deště
Chtěla se s ním setkat ještě
Dávno odešel bez loučení
Získal víc, než chtěl, kdo to změní
Na dně sklenky zůstal stín
Co s tím

Prý žila s jedním advokátem
střídal ho číšník a pak diplomat
Po něm šel chlapec, který pod akátem
Ji snad měl doopravdy rád

Jednou ji potkal na ulici táta
Kterému psala, že se vdala
Těžká je každá ztráta
Životu urvat, co se dá

Časně ráno vrátila se

Zpátky domů s tísň v hlase
Tiše odemkla do předsíně
V očích střípky skla, srdce v hlíně

Jen pár týdnů, jen pár dní je s ní

Časně ráno s ptačím zpěvem
Stiskla dlaně před objevem
Chvilkou sváteční, když se vzbouzí
Světlo sluneční dívkám v nouzi
Rozjasní svou září v líc, nic víc